

SANNHETEN OM GUD

(The truth about God)

For omtrent to tusen år siden levde en mann med navnet Jesus. Han gikk og underviste i et område i MidtØsten som nå er kalt Israel. Ingen oppriktig historiker vil fornekte denne kjensgjerningen. I tillegg til de 27 bøkene i Det Nye Testamentet som taler om Ham, beviser også historikere som levde på denne tiden Hans eksistens, bl.a. Cornelius Tacitus, en romersk historiker fra det andre århundre, Lucian, en satiriker fra det andre århundre og Ravius Josefus, en Jødisk historiker fra det første århundre. Alle henviste til Jesus i det de skrev. Historisk er det ingen spørsmål om Jesus eksistens.

Spørsmålet er: Hvem var egentlig Jesus fra Nasaret? Jesus spurte selvfolk hvem de trodde han var (Matt 16,13). Mennesker verden rundt fortsetter å stille dette spørsmålet, for svaret hver enkelt vil gi på dette spørsmålet vil bestemme deres evig skjebne. Med dette menes hvis Jesus var Gud. Hvis han ikke vardet, var Han en gudsbespotter som kanskje fortjente den grusomme døden Han gjennomgikk på korset på Golgata Silke spørsmål fortjener omtenksomhet, sjelsøkende granskning for man gir svar. Før du finner svaret må du søke i Gudsord. IBibelen, finner du ut at Jesus var Gud.

JESU TIDLIGE LIV

Det første tegn til Jesu guddommelighet kommer i beretningen om Hans fødsel. Den var tydelig overnaturlig. Hans mor var en jomfru med navnet Maria som unnfanget Jesus ved Den Heilige Ånd (Matt 1,18). En engel forklarte hva som skulle hende til Josef, Marias forlovede, og sa at barnet skulle kaltes Jesus: *"For Han skal frelse sitt folk fra syndene deres"* (Matt 1,21). Hans Far var Gud, Hans mor var en jomfru; og Hans oppgave, fortalt av en engel, var guddommelig. Han var ikke noe vanlig menneske. Jesus var Guds sonn. Den Bibelen forteller lite om barndommen til Jesus når unntas historien

om de vise menn som ble ledet av en stjerne i østen, for å komme og tilbe jødernes Konge. Engler fortalte om Hans fødsel til sauegjeterne. Da de hørte at Herren Kristus var født, gikk gjeterne for å tilbe Jesus. Lukas forteller oss at når Jesus var tolv år gammel, tok foreldrene Ham med seg til Jerusalem for å feire påskehøytiden. Da de skulle dra tilbake til Nasaret, fulgte ikke Jesus med dem. Da foreldrene Hans oppdageet dette, dro de tilbake til Jerusalem for å finne Ham. „Etter tre dager fant de Ham i templet hvor Han satt midt iblandt lærerne og Han hørte på dem og spurte dem spørsmål. Alle som hørte på Ham var overrasket over Hans forståelse og svar. Og når de fant Ham, var de forundret, og Hans mor sa til Ham, sonn, hvordan kunne du gjøre dette mot ineg? Din far og jeg har lett etter deg og vært så engstelige"(Luk 2,46-49). Allerede i en alder av tolv år visste Jesus at Han hadde et guddommelig gjøremål. Så blir igjen Bibelen taus om Jesus for en tid, når unntas utsagn som, "Og Jesus gikk fram i alder og visdom og var til glede for Gud og mennesker" (Luk 2,52).

JESUS VIRKSOMHET

Vi har allerede sett hvor Jesus mirakuløse fødsel og tidlige liv understøtter Hars påstand om guddom melighet. La oss nå se kort på Hans tjeneste og dets virkning. Mange bøker fyller biblioteker rundt omkring i verden, angående Jesus virksomhet og tjeneste. Hans innpass blant menneskeheten kan bedre bli forstått i evigheten. Ord er for begrenset til å forklare det Napoleon Bonaparte sa det kanskje bedre enn noen:"Jeg kan fortelle deg at jeg kjenner mennesker. Jesus var mer enn et menneske. Charlemagne, Alexanderog jeg har grunnlagt riker, men på hva har vi grunnlagt dem? På makt! Jesus har grunnlagt et rike større i territorial utstrekning og betydning, på kjærlighet. Jeg har inspirert menn så at de ville dø for meg, men lenke seg, en mann ville dø for meg nesten to tusen år etter jeg er død, og allikevel det er hva mennesker gjør i dag, verden over, for denne mann, Jesus av Nasaret"

Til sist, i en alder av tretti år, kom Jesus fram fra det skjulte for å begynne sin tjeneste som ville ende med Hans korsfestelse. Selv om Jesus var født uten forbannelse på sitt liv, siden Hans Far ikke var en mann, og selv om Han aldri begikk en synd, ble Han korsfestet av soldater og religiøse ledere, på en grusom måte på Golgata. Anklagen mot Ham var gudsbespottelse. Jesus hevdet å vre Gud, og hvis Han ikke var det, var Han gudsbespottet. Hvis Han var det, var Hans død ikke forgjeves, men stedfortredende for hvert individ som ønsker å ta fordel av det.

Ja, Jesu virksomhet må ha vært ovematurlig for å ha slik varig virkning. Gamaliel, en av lovens lærte menn, i løpet av den tiden da det var forfølgelse av de kristne, talte en sannhet. På den tiden var kristendom en forholdsvis ny ting, og de godkjente religiøse ledere som levde på denne tinden prøvde å utrydde kristendommen ved å drepe tilhengere av Jesus. Gamaiel reiste i forsvar for disiplene med disse visdom sordene:"Isralitte, tenk, dere godt om for dere gjør noe med disse menn. For en tid siden trådte Teudas fram, han gav seg ut for å være noe stort, og omkring fire hundre mann stuftet seg til harr). Men han ble drept, og alle tilhengerne hans ble spredt og forsvant Etter ham, på folketellingens tid, kom Balileeren Judas, som fikk folk med seg på et opprør. Også han omkom, og alle som fulgte ham, ble spredt. Og nå sier jeg dere: la disse mennene være, la

dem gå. For er dette en sak og et tiltak som bare er men neskeverk, blir det in gen fing av det Men er det av Gud, da kan dere ikke stoppe dem. Pass dere, ellers kan det vise seg at dere kjemper mot Gud (apg 5,35-39).

Hva var det med Jeus som får mennesker til å ha slik lojalitet til Ham også to tusen år etter Hans liv på jorden? Det er ganske enkelt det at Han var Gud som kom til jorden for å fullende et arbeid som ville torløse mennesker fra synd. I løpet av Hans virksomhet gjennomførte Han mange mirakler som beviste Hans overnaturlige kraft, enda var det ikke nok til å få mennesker til å leve og dø for Ham to tusen år senere. Han forandret vann om til vin, helbredet de lamme, døve, blinde og Han brakte til og med døde tilbake til live, men Jesus var mer enn en mirakelarbeider JESUS VAR GUD »ENBART I MENNESKERS SKIKKELSE (1 Tim 3.16). Gud var kommet for å forsone (gjennopprette forbindelse) seg med verden (2 Kor 51,19).

Noen menn på Jesu tid som var ivrige etter sannheten og følsomme for Guds Ånd, mottok en åpenbarelse fra Gud at Jesus var den som Det Gamle Testamentet hadde gitt løfter om. Jesus forhørte seg blant sine disipler da de var ved kysten av Csarea Filippi, "Hvem sier dere at jeg er"? Da svarte Simon Peter, "Du er messias, den levende Guds sønn" (Matt 16,15-16). Fra verkene til noen av apostlene og disiplene er det klart at de anerkjente JESUS som JEHOVA (HERREN) av Det Gamle Testamentet. gamle Testamentet, og de visste at det var bare en Jehova Gud. Å tro noe annet var å drive avguden. Lovens første bud var "Flør, Israel! Herren er vår Gud, Heren er en" (5 Mos 6,4; Mark 12,39). "Jeg er Herren, det er ingen annen, foruten meg erdet ingen Gud" (Jes 45,5). Å akseptere Jesus som Gud var fullstendig mot deres bakgrunn, lære og karakter. Beviste for Jesu guddommelighet måtte flytt over i deres tanker. Studiet av Den Heilige Skrift viser det.

BEVIS OVER JESU GUDDOMMELIGHET

Jesus satt inne med guddommelige egenskaper. Jesus hadde en karakteristikk som tilhørte Gud Mange bibelske forfattere henviser til evigheten om Jesus (Jes 9,6; joh 1,1-2 og 8,58; Kol 1,17 og 1 Joh 1,1), Jesus er alle steder (allstedsnrværende) på den samme tid (Matt 18,20 og 28,20). Disiplene vitnet åpent om Hans allvitenskap: "Nå forstår vi at du vet alt" (Joh 16,30). Peter erkjente til Jesus: "Herre, du vet alle ting: du vet at jeg har deg kjær" (Joh 21,17). Matteus 28,18 beretter om Jesu påstand om å ha allmakt: "Meg er gitt all makt i himmel og på jord". Paulus stadfestet Jesu makt; "For Han har makt til å legge under seg alt" (Fil 3,21). Hebreerne 13,8 taler om Jesu uforanderlighet: "Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja til evig tid" Jesus mottok tilbedelse. Men de som var var i båten, falt på kne for Ham og so: "Du er i sannhet Guds sønn" (Matt 14,33) Jesus erklærte selv at bare Gud skulle bli tilbedt (Matt 4,10).

Det Jesus videre utrettet beviste Hans guddommelighet. Hvis Jesus ikke var Gud kunne Han ikke ha vrt Skaperen, men likevel sier Bibelen: "Alt er hilft til ved Ham; uten Ham er ikke noe blitt til av alt som er til" (Joh 1.3). Bare Gud kan tilgi synder slik som Jesus gjorde, (Matt 9,2-7 og Mark 2,7). Og når alt er sagt og gjort, vil Jesus bli Dommeren over alle (Joh 5,22). Jesus besatte også Guds navn: Jesaja 9,6 om-talte Ham som: ..."VELDIG GUD OG EVIG FAR". Jesaja profeterte: "Derfor skal Herren selv gi dere et tegn, en jomfru skal bli med bam; hun skal fadelmmanuel — og det betyr: Gud med oss". Jeremia profeterte om Ham og kalte Ham: . . "Herren, vår rettferdighet" (Jer 23,6). Jesus påstod å ha Guds navn. Han omtalte seg selv som Guds Sønn, (Joh 8,58), som de visste hadde forbindelse med navnet Jehova (Herren)

som var gitt til Moses fra den brennende busken (2 Mos 3,14). Navnet Jesus er en gresk oversettelse fra det hebraiske navnet Josva. Navnet Josva kommer fra en forkortelse fra det hebraiske navnet Jehova, med det hebraiske navnet Hosea som betyr, frelser. Så Jesus betyr, Jehova har blitt vår frelser (Jes 12,2).

Jesus nølte ikke med å hevde å vre Gud. Selv omtalte Han seg som Guds Sønn, og som JEG ER, og han påpekte sin guddommelighet også på andre mater. Jesus fortalte sine disipler *"Jeg og Faderen er ett"*(Joh 10,30). Jesus sa videre; det å se Ham var å se Gud (Joh 12,45); å kjenne Ham var å kjenne Gud (Joh 18,19); å tro på Ham var å tro på Gud (Joh 12,44); å motta Ham var å motta Gud (Mark 9,37); å aere Ham var å aere Gud (Joh 5,23); og å hate Ham var å hate Gud (Joh 15,23)

I sannhet var beviset tilstrekkelig til å overbevise disiplene at Jesus var Gud fordi de skrev og talte om det. Peter so: ... *"Du er Messias, den levende Guds Sønn"* (Matt 16,16). Tomas, da han så i henden'e Hans og såret i Hans side etter Hans oppstandelse, ropte ut: . . . *"Min Herre og min Gud"* (Joh 20,28). Johannes begynte sitt evangelium med å si: *"1 begynnelsen var Ordet Ordet var hos G ud, og Ordet var Gud"* (Joh 1,1). *Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss". . Joh 1,14). Paulus sammenfatter det hele med å forklare et mysterium: "Det må alle bekjenne, at gudsfryktens hemmelighet er stor: Han (Gud, KJ Engelsk Bibel) ble åpenbart i menneskers skikkelse, vant sin rett i Änden, ble sett av engler, forkynt for folkene, trodd i verden, tatt opp i herligher (1 Tim 3,16).*

KONKLUSJON

Beviset er for hånden, og kjennelsen er avgjørende. Den HERREN (JEHOVA) av Det Gamle Testamentet, Fader av alle ønsket å gjenforene seg med jordens folk. Siden alle mennesker fikk en syndig natur gjennom deres far, Adam, måtte Gud ha et menneske med Hans guddommelige Hellighet, et Gud-menneske. Derfor gjorde Gud i himmelen følgende: *"Han gav avkall på sitt eget, tok på seg en tjeners skikkelse og var mennesker lik. I sin ferd var Han som et menneske; Han fornedret seg selv og ble lydig til døden, ja, korsets død"* (Fil 2,7-8). Den evige Gud bestemte seg for å la hele guddommsfylden være legemlig til stede i Jesus Kristus (Kol 2,9). Denne Jesus ble korsfestet på et kors på Golgata, men fordi Han var uten synd, hadde døden ingen makt over Ham. Den evige Guds Ånd som var åpenbart i Ham levendegjorde Hans dødelige legeme så Han kunne stå opp fra Braven etter tre dager. Jesus er i live for å leve for alltid! Følgen av delle er, hvis vi tror at Jesus er Kristus, og lystrer Hans bud, angrer våre synder og blir døpt i Jesu navn, kan vi få forlatelse for syndene og dets resultat. Han vil da fylle oss med Den Hellige Ånd (Apg 2,38), og hvis vi fortsetter å leve et hellig liv framfor Ham, vil vi få evig liv. Men: *"Pass på at ingen får fanget dere med visdomslære og tomt bedrag som hviler på menneskers tradisjoner og stammer fra grunnkreftene i verden, ikke fra Kristus. I Ham er hele guddommsfylden legemlig til stede"* (Kol 2,8-9). *Men disse er skrevet ned for at dere skal tro at Jesus er Messias, Guds sonn, og for at dere ved troen skal ha liv i Hans navn"* (Joh 20,31).